

Róma megalapozza a látomást – tizenhatodik szám

A végső próba: Róma jelképrendszerének és a prófécia hármas alkalmazásának megértése

Jeff Pippenger
2024-09-04

Azok, akik Róma jelképe körüli e végső vitában a rossz oldalon állnak, a prófécia hármas alkalmazásának hibás alkalmazására támaszkodnak, amikor azt állítják, hogy a három Rómát az i. sz. 321., 538. évekbeli vasárnaptörvény, valamint az Egyesült Államokban hamarosan bekövetkező vasárnaptörvény határozza meg. Ezzel helytelen irányultságot adnak annak a szabálynak és annak a prófétikus történetnek, amelyet kiválasztanak, miként ez történt a Jóel könyvében szereplő négy rovar körüli vitában is. A Jóel első hat versében szereplő négy nemzedék, amelyet négy pusztító rovar követ, arra mutat rá, miként tizedelődik meg Isten népe fokozatosan négy nemzedéken át, és hogy e megtizedelést az adventizmusnak Róma és a hitehagyott protestantizmus teológiájának elfogadása idézte elő.

A jelenlegi vitában azok, akik megkísérlik a vasárnaptörvény alkalmazásával meghatározni a három Rómát, elkerülik azt az igazságot, hogy Isten prófétai Igéjében valójában négy vasárnaptörvény van megjelölve, és hogy a 321. év az Egyesült Államokban hamarosan bekövetkező vasárnaptörvényt jelképezi, míg az 538-as vasárnaptörvény annak a vasárnaptörvénynek az előképe, amelyet a világ minden nemzetére kikényszerítenek. Négy vasárnaptörvény nem azonosít három vasárnaptörvényt, különösen akkor nem, amikor egy prófécia hármas alkalmazásában a harmadik megnyilvánulás képviseli a végső beteljesedést. Az Egyesült Államokban hamarosan bekövetkező vasárnaptörvény nem a végső vasárnaptörvény; valójában csupán egy vasárnaptörvény-sorozat kezdetét jelöli, amint a földgolyó minden nemzete fokozatosan elfogadja a pápai tekintély bélyegét.

Azoknak, akik 2023 júliusában felébredtek, meg kell érteniük, hogy az őket érő prófétai próba a Szentlélek kitöltése idején történik, és hogy e kitöltés alatt az egyik csoport az „olajat” kapja, a másik csoport pedig az „erős tévelygést”. Azok elsődleges ábrázolása, akik erős tévelygést kapnak, éppen abban a fejezetben található, ahol az „erős tévelygés” kifejezés szerepel, és abban a fejezetben az a szeretett vagy elutasított igazság az az igazság, amely meghatározza a pogány Róma és a pápai Róma közötti prófétai kapcsolatot.

A 321 és 538 közötti prófétai kapcsolatot Pergamos gyülekezetének és Thyatira gyülekezetének prófétai kapcsolata mutatja be. Az utolsó napokban a pogány Róma, amelyet 321 és Pergamos jelképez, az Egyesült Államok jelképe, a pápai Róma pedig, amelyet 538 és Thyatira jelképez, a modern Róma jelképe.

Az első, 321-es Róma egységes hatalmi állam volt, a második, 538-as Róma pedig kettős hatalom, amely az egyház és az állam összekapcsolódását képviselte, úgy, hogy a viszonyban az egyház

gyakorolta az irányító szerepet. A harmadik és egyben végső Róma, vagyis a modern Róma, hármas hatalom, amely a sárkányból, a fenevadból és a hamis prófétából áll.

Pál azt tanította, hogy a pogány Róma (a sárkány) és a pápai Róma (a fenevad) prófétai és történelmi kapcsolatának meg nem értése az igazság iránti olyan gyűlölet megnyilvánulása, amely erős tévelygést idéz elő. Valamennyi próféta, Pált is beleértve, még konkrétabban az utolsó napokhoz szólt, ezért a két hatalom közötti kapcsolat Pál történelmi összefüggésében a modern Róma három hatalma közötti kapcsolatot jelképezi az utolsó napokban. Elutasítani azt a prófétai kapcsolatot, amely az utolsó napokban „létrehozza” a sárkány, a fenevad és a hamis próféta hármas szövetségét, annyi, mint önmagad számára biztosítani az erős tévelygést.

Uriah Smith északi királyról alkotott magánértelmezése egy olyan „okot” képviselt, amely egy „okozatot” idézett elő. Ám az a csoport, amely a Rómával kapcsolatos vitákban a helytelen oldalon áll, kifejezetten úgy van azonosítva, mint amely képtelen az októl az okozatig következtetni. Smith nem látta meg, hogy az északi királyra vonatkozó hibás alkalmazása olyan prófétai alapot fog létrehozni, amely arra vezeti őt, hogy a hatodik csapást is félreértelmezze, ahol figyelmeztetés hangzik el arra, hogy Krisztus igazságának ruháját meg kell őrizni, különben elvész.

Miként Pál hangsúlyozza a Második Thesszalonikai levélben, úgy János is a Jelenések könyvének tizenhatodik fejezetében és a hatodik csapás kapcsán annak szükségességét emeli ki, hogy megértsük, kik az a három hatalom, amelyek Armageddonba vezetik a világot. Smithnek az északi királyra vonatkozó hibás alkalmazása tanúbizonyságát adja annak, hogy képtelen a típusokat és antitípusokat helyesen alkalmazni.

Smith nem tudta, vagy nem akarta, alkalmazni azt az elvet, amelyet Pál írásai oly határozottan tárnak elénk: hogy a kereszt előtti időszakban a szó szerinti a kereszt utáni időszakban a lelkit jelképezte. Amikor ezt az elvet gondosan és helyesen követjük, könnyen bebizonyítható, hogy az „észak királya” egy a sok jelkép közül, amelyek az utolsó napok lelki „észak királyát” ábrázolják. A hetednap adventistáknak minden más népnél inkább tudniuk kellene, hogy a prófécia egyik alapvető szerkezete a Krisztus és Sátán közötti nagy küzdelemre épül. Krisztus az észak igazi Királya, és Sátán arra törekedett, hogy az észak hamis királyaként mutassa meg magát.

Ének és zsoltár Kóré fiainak. Nagy az Úr, és igen dicséretes a mi Istenünk városában, az ő szentségének hegyén. Szépen emelkedik, az egész föld öröme a Sion hegye, észak felől, a nagy Király városa. Isten menedékül ismeretes annak palotáiban. Zsoltárok 48:1–3.

Sátán arra irányuló törekvései, hogy meghamisítsa az északi igaz királyt, magukban foglalják azt is, hogy a római pápát földi képviselőjeként alkalmazza. Sátán antikrisztus, és ugyanígy a római pápa is az, aki Sátán helyettese megtévesztő munkájában.

„Világi nyereségek és tisztességek biztosítása érdekében az egyházat arra vezették, hogy keresse a föld nagyjainak kegyét és támogatását; s miután ily módon elvetette Krisztust, arra indíttatott, hogy hűséget fogadjon a Sátán képviselőjének — Róma püspökének.” A nagy küzdelem, 50.

Nagy Sándor birodalmának felbomlásakor Szeleukosz Nikatör lett az északi királyok első uralkodója a Dániel könyve tizenegyedik fejezetében bemutatott történelemben. Apja, Antiokhosz, Nagy Sándor birodalmának befolyásos vezetője volt, fiát, Szeleukoszt pedig Babilon szatrapájává tették. A „szatrapa” helytartót jelent, és amikor Szeleukosz biztosította magának azt a négy földrajzi terület közül hármát, amelyekre Nagy Sándor birodalma feloszlott, ő lett az északi király.

Smith magánjellegű értelmezése és a nyelvtani szabályok kerülése arra vezette őt, hogy úgy feltételezze: azok a végső hatalmak, amelyek az utolsó napokban Sátán gonosz szövetségét alkották, a próféciában szó szerinti hatalmakként, nem pedig szellemi hatalmakként jelennek meg. Ezért nem tudta meglátni, hogy Seleucus Nicator mint az északi király első alakja, Babilon helytartója, prófétai szükségszerűséggel a végső szellemi északi királyt jelképezte, aki a modern szellemi Babilont irányító hatalom volt.

És eljött egy a hét angyal közül, akiknél a hét pohár vala, és szólt velem, ezt mondván nékem: Jer ide; megmutatom néked a nagy paráznának ítéletét, aki a sok vizen ül; akivel a föld királyai paráználkodtak, és az ő paráznaságának borától megrészegedtek a föld lakosai. És lélekben elvitt engem a pusztába: és láttam egy asszonyt ülni egy skarlátvörös fenevadon, amely tele vala káromlás neveivel, és hét feje és tíz sarva vala. Az asszony pedig bíborba és skarlátba vala öltözve, és fel vala ékesítve arannyal, drágakövekkel és gyöngyökkel, kezében arany poharat tartva, amely tele vala utálatosságokkal és paráznaságának tisztátalanságával. És homlokára egy név vala írva: TITOK; A NAGY BABILON, A PARÁZNÁKNAK ÉS A FÖLD UTÁLATOSSÁGAINAK ANYJA. És láttam az asszonyt, részegnek a szentek véréből és Jézus vértanúinak véréből; és mikor láttam őt, nagy csodálkozással csodálkoztam. Jelenések 17:1–6.

Az a hatalom, amely Babilont kormányozza az utolsó napokban, a pápai egyház, ezért ő a lelki északi király is.

„A Jelenések 17. fejezetében szereplő asszonyt (Babilont) úgy írja le, mint aki „bíborba és skarlátba volt öltözve, arannyal, drágakövekkel és gyöngyökkel felékesítve, kezében pedig egy arany pohár volt, tele utálatosságokkal és tisztátalansággal: ...és homlokára egy név volt felírva: Titok, a nagy Babilon, a paráznák anyja.” A próféta így szól: „Láttam az asszonyt, aki részeg volt a szentek véréből és Jézus vértanúinak véréből.” Babilonról továbbá kijelentetik, hogy „az a nagy város, amely uralkodik a föld királyai felett.” Jelenések 17:4–6, 18. Az a hatalom, amely oly sok évszázadon át zsarnoki uralmat gyakorolt a kereszténység uralkodói fölött, Róma. A bíbor és skarlát szín, az arany, a drágakövek és a gyöngyök elevenen ábrázolják a nagyságot és a királynál is fényűzőbb pompát, amelyet a gögös római szentszék magára öltött. És egyetlen más hatalomról sem lehetne olyan igazán kijelenteni, hogy „részeg a szentek véréből”, mint arról az egyházzal, amely oly kegyetlenül üldözte Krisztus követőit. Babilont azzal a bűnnel is vádolják, hogy tiltott kapcsolatban áll „a föld királyaival”. A zsidó egyház az Úrtól való elpártolás és a pogányokkal kötött szövetség által lett paráznává; és Róma, ugyanígy megrontva magát azáltal, hogy világi hatalmasságok támogatását keresi, ugyanilyen kárhoztatás alá esik.” A nagy küzdelem, 382.

A helytartó a király, és Ézsaiás szerint a király királyságot jelent, és egyúttal egy királyság fővárosát is.

Mert Szíria feje Damaszkusz, és Damaszkusz feje Reczin; és hatvanöt esztendőn belül Efraim összetöretik, úgyhogy nem lesz többé nép. Efraim feje pedig Samária, és Samária feje Remáliának fia. Ha nem hisztek, bizony meg nem maradtok. Ézsaiás 7:8, 9.

Ézsaiás bizonyoságtétele szerint a prófécia egy tanulójának, aki 2023 júliusában egy prófétai megpróbáltatási folyamatra ébred fel, fel kell ismernie a „fej” prófétai szimbolikáját, ha meg akar erősíteni. Ha nem ismeri fel és nem alkalmazza a „fej” szimbolikáját, amikor arra szükség van, akkor nincs megerősítve. Akik nem hisznek, nincsenek megerősítve, ezért Ézsaiás az utolsó napokban az imádók két osztályát azonosítja, akik vagy meg vannak erősítve, vagy nincsenek megerősítve. Ugyanaz a két osztály ez, amely vagy rendelkezik az „olajjal”, vagy nem rendelkezik az „olajjal”.

Az egyik osztály, amely megalapozott és olaja van, elfogadja az Éjféli Kiáltás üzenetét, amely 2023 júliusában kezdett feltárulni, vagy pedig megkapja a második thesszalonikai levél erős tévelygését. Próbájuk a fenevad képének kialakulása, valamint az a mód, ahogyan a fenevad kialakul: akár a sötét középkor pápai fenevada, akár annak az Egyesült Államok által létrehozott képe, akár a háromszoros szövetség, amely Armageddonba vezet a világot. Ez magában foglalja annak szükségességét is, hogy felismerjék: a „fej”, a „király”, a másik két hatalom uralkodója, amelyek a háromszoros szövetséget alkotják, a pápai hatalom.

„Fej”-e, Júda fővárosa Jeruzsálem volt, az a város, amelyet az Úr kiválasztott, hogy oda helyezze nevét.

És Roboám, Salamon fia, uralkodott Júdában. Roboám negyvenegy esztendő volt, amikor uralkodni kezdett, és tizenhét esztendeig uralkodott Jeruzsálemben, abban a városban, amelyet az Úr Izráel minden törzse közül kiválasztott, hogy oda helyezze az ő nevét. Anyjának neve pedig Naama volt, az ammóni asszony. 1Királyok 14:21.

A Krisztus és Sátán közötti nagy küzdelemben Krisztus fővárosa, amelyre az Ő nevét helyezi, Jeruzsálem, Sátán hamisítványa pedig Babilon szó szerinti városa volt, amely az utolsó napok ama nagy városát, a lelki Babilont jelképezi. Sátán a homlokra helyezi nevét Isten városának és fővárosának hamisítványaként. Az ott lakozó király a paráznák anyja, aki paráználkodik a föld királyaival. A paráznák anyja a pápai hatalom, leányai pedig az elesett protestáns egyházak, amelyek közül a vezető bukott hitehagyott egyház az Egyesült Államok hitehagyott protestantizmusa.

Ezek a hitehagyott protestánsok a földi fenevad protestáns szarvát jelképezik, és anyjukkal állnak kapcsolatban, mivel elutasították azt a prófétai üzenetet, amely 1798-ban lett felnyitva. Megfelelő párjuk, a republikánus szarv, a föld királyaival áll kapcsolatban az Egyesült Nemzetekkel való viszonyuk révén, a Jelenések könyve tizenhetedik fejezetének tíz királyával. A háromszoros szövetséget, amely Armageddonba vezet a világot, a feje jelképezi, ahol a neve el van helyezve, és a lelki értelemben vett modern Róma a lelki értelemben vett modern Babilon. „Feje” a pápai

hatalom.

Az első az utolsót jelképezi, és akár úgy alkalmazzák Dániel könyve második fejezetét, ahogyan a milleriták tették, vagyis hogy az négy királyságot ábrázol, akár úgy, ahogyan az utolsó napokban feltárult, vagyis hogy nyolc királyságot ábrázol, az első királyság a szó szerinti Babilon volt. A milleriták tájékoztatnának arról, hogy az utolsó a szó szerinti Róma volt. Babilon és Róma felcserélhető jelképek, mert egy prófétai vonal első és utolsó tagjai.

Az utolsó napokban a szó szerinti Babilon első királysága a nyolcadik és egyben utolsó királyságot jelképezi, amely a szellemi értelemben vett modern Babilon, és egyúttal a szellemi értelemben vett modern Róma is. A két tanú bizonyágtétele alapján, amelyet Dániel könyvének második fejezete ábrázol, Babilon és Róma felcserélhető jelképek.

Amikor a pápai paráznát úgy ábrázolják, hogy homlokán olyan név áll, amely a „Titokzatos Babilont” azonosítja, ezzel egyúttal a „titokzatos Rómát” is azonosítja. A prófétai „titok” olyan igazságot jelképez, amely annyira mélységes, hogy a benne ábrázolt igazság mélységét lehetetlen megérteni, különösen a Szentlélek befolyása nélkül. A bibliai „titok” azonban azt is megköveteli, hogy ami a titokkal összefüggésben kijelentetik, annak megértése elengedhetetlen azok számára, akik keresik, miként állhatják ki a próbát. Ezért hangsúlyozza a Jelenések könyvében szereplő két tanú a modern Róma megértésének szükségességét.

Itt van a bölcsesség. Akinek értelme van, számítsa ki a fenevad számát: mert emberi szám; és annak száma hatszázhatvanhat. Jelenések 13:18.

„A bölcsesség” érti a fenevad számát, amely egy ember száma, s annak száma hatszázhatvanhat. A „bűn embere” a fenevad feje. A bölcsesség az utolsó napokban élő bölcs szüzek egyik tulajdonsága, és egyúttal azok jelképe is, akik értik a tudás megsokasodását az utolsó napokban. Akik nem értik, azok balga szüzek és gonoszok. Az a „bölcsesség”, amelyet ők nem értenek, prófétai szükségszerűséggel a végső prófétai próba összefüggésében kell hogy legyen, mert ekkor vannak jelen a bölcs és a balga szüzek. Nekik érteniük kell a „hat, hat, hat”-ot. Az elme, amelyben bölcsesség van, János szerint ugyancsak az utolsó napokban található meg, a Jelenések könyve tizenhetedik fejezetében.

És itt van az értelem, amelyben bölcsesség van. A hét fej hét hegy, amelyeken az asszony ül. És hét király van: öt elesett, az egyik van, a másik még nem jött el; és amikor eljön, rövid ideig kell maradnia. És a fenevad, amely volt, és nincs, maga a nyolcadik, és a hét közül való, és a veszedelembe megy. Jelenések 17:9–11.

Az az „értelem”, amely rendelkezik azzal a bölcsességgel, hogy megértse a „hatszázhatvanhat” számát, bölcs szűz, aki elnyerte a „Krisztus értelmét”.

Mert ki ismerte meg az Úr értelmét, hogy Őt taníthassa? Bennünk pedig Krisztus értelme van. 1Korinthus 2:16.

A bölcs szüzek csoportjában Krisztus értelme van, a balga gonosz szüzekben pedig Krisztus ellenségének értelme.

„Elérkezett az idő, hogy az igaz világosság ragyogjon az erkölcsi sötétség közepette. A harmadik angyal üzenete elküldetett a világnak, figyelmeztetve az embereket arra, hogy ne vegyék fel a fenevadnak vagy az ő képének bélyegét homlokukra vagy kezükre. E bélyeg felvétele azt jelenti, hogy ugyanarra a döntésre jutnak, amelyre a fenevad jutott, és ugyanazokat az eszméket támogatják, közvetlenül szembeszegülve Isten Igéjével.” Review and Herald, 1897. július 13.

A fenevad képmásának kialakulása a példázat szüzei számára a végső próba, és a bölcsekben Krisztus értelme van, mert ugyanarra a döntésre jutottak, mint Krisztus, mivel akaratukat alárendelték a Szentlélek vezetésének. Krisztus képmásának kialakulása a bölcs szűzekben ellentétben áll a fenevad képmásának kialakulásával a balga szűzekben. A balga szűzek ugyanarra a döntésre jutnak, mint a fenevad, mert összezavarodtak azon próbakérdés kapcsán, amely az antikrisztus helyes azonosítására vonatkozott, aki az északi király hamisítványa és a modern Róma feje.

„Akik összezavarodnak az ige megértésében, és nem ismerik fel az antikrisztus jelentését, azok bizonyosan az antikrisztus oldalára állnak.” Kress Collection, 105.

A balga szűzek a megpróbáltatás idején, amely a fenevad képmásának kialakulásaként van ábrázolva, összezavarodnak az ige megértésében. Zavarodottságuk Isten prófétai beszédének félreértésén alapul, és mivel nem látják meg a Modern Róma helyes jelentését, erős tévelygést fogadnak el, ugyanarra az elhatározásra jutnak, mint a fenevad, és ugyanazokat a pápai eszméket támogatják Isten Igéjével közvetlen ellentétben, s így az antikrisztus oldalára állnak.

E gondolatokat e kategória következő cikkében folytatjuk.